ُ And he <mark>مُثَل تاکستان وباغبانان</mark> parables ¹پس به مَثَلها به ایشان آغا_ا

یس به مَثَلها به ایشان آغاز سخن نمود که: شخصی تاکستانی غَـرْس نمـوده، حصـاری گـردش کشیـد و چرخُشتی بساخت و برجی بنا کرده، آن را به دهقانان سیرد و سفر کرد. ²و در موسم، نوکری نزد دهقانان فرستاد تا از میوهٔ باغ از باغبانان بگیرد. ْامّا ایشان او را گرفته، زدند و تهیدست روانه نمودند. ٔ باز نوکری دیگر نزد ایشان روانه نمود. او را نیز سنگسار کرده، ســر او را شکســتند و بیحرمــت کــرده، برگردانیدندش. ٔیس یک نفر دیگر فرستاده، او را نیز کشتند و بسا دیگران را که بعضی را زدند و بعضی را به قتل رسانیدند. ٔو بالاخره یک پسر حبیب خود را باقی داشت. او را نزد ایشان فرستاده، گفت: پسر مرا حرمت خواهند داشت. لیکن دهقانان با خود گفتند: این وارث است؛ بیایید او را بکشیم تا میراث از آن ما گردد. ⁸یس او را گرفته، مقتول ساختند و او را بیرون از تاکستان افکندند. ⁹یس صاحب تاکستان چه خواهد کرد؟ او خواهد آمد و آن باغبانان را هلاک ساخته، باغ را به دیگران خواهد سیرد.10 آیا این نوشته را نخواندهاید: سنگی که معمارانش ردّ کردند، همان سر زاویه گردید،¹¹این از جانب خداوند شد و در نظر ما عجیب است.¹²آنگاه خواستند او را گرفتار سازند، امّا از خلق می ترسیدند، زیرا می دانستند که این مثل را برای ایشان آورد. پس او را واگذارده، برفتند.

جزيه قيصر

¹³و چند نفر از فریسیان و هیرودیان را نزد وی فرستادند تا او را به سخنی به دام آورند. ¹⁴ایشان آمده، بدو گفتند: ای استاد، ما را یقین است که تو راستگو هستی و از کسی باک نداری، چون که به ظاهر مردم نمینگری بلکه طریق خدا را به راستی تعلیم مینمایی. جزیه دادن به قیصر جایز است یا نه؟ بدهیم یا ندهیم ¹⁵امّا او ریاکاری ایشان را دَرک کرده، بدیشان گفت: چرا مرا امتحان میکنید؟ دیناری نزد مین آرید تا آن را ببینم. ¹⁶چون آن را حاضر کردند، بدیشان گفت: این صورت و رقم از آنِ کیست؟ وی را گفتند: از آن قیصر ¹⁷عیسی در جواب ایشان گفت: گفتند و آنچه از خداست، به قیصر ردّ کنید و آنچه از خداست، به خدا. و از او متعمّب شدند.

قیام مردگان

And he began to speak unto them by parables. A certain man planted a vineyard, and set an hedge about it, and digged a place for the winefat, and built a tower, and let it out to husbandmen, and went into a far country. And at the season he sent to the husbandmen a servant, that he might receive from the husbandmen of the fruit of the vineyard. And they caught him, and beat him, and sent him away empty. And again he sent unto them another servant; and at him they cast stones, and wounded him in the head, and sent him away shamefully handled. 5And again he sent another; and him they killed, and many others; beating some, and killing some. Having yet therefore one son, his wellbeloved, he sent him also last unto them, saying, They will reverence my son. But those husbandmen said among themselves, This is the heir; come, let us kill him, and the inheritance shall be ours. And they took him, and killed him, and cast him out of the vineyard. What shall therefore the lord of the vineyard do? he will come and destroy the husbandmen, and will give the vineyard unto others. 10 And have ye not read this scripture; The stone which the builders rejected is become the head of the corner: 11 This was the Lord's doing, and it is marvellous in our eyes? 12 And they sought to lay hold on him, but feared the people: for they knew that he had spoken the parable against them: and they left him, and went their way. 13 And they send unto him certain of the Pharisees and of the Herodians, to catch him in his words. 14 And when they were come, they

say unto him, Master, we know that thou art true, and carest for no man: for thou regardest not the person of men, but teachest the way of God in truth: Is it lawful to give tribute to Caesar, or not? Shall we give, or shall we not give? But he, knowing their hypocrisy, said unto them, Why tempt ye me? bring me a penny, that I may see it. ¹⁶ And they brought it. And he saith unto them, Whose is this image and superscription? And they said unto him, Caesar's. ¹⁷And Iesus answering said unto them, Render to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things that are God's. And they marvelled at him. 18 Then come unto him the Sadducees, which say there is no resurrection; and they asked him, saying, ¹⁹ Master, Moses wrote unto us, If a man's brother die, and leave his wife behind him, and leave no children, that his brother should take his wife, and raise up seed unto his brother. 20 Now there were seven brethren: and the first took a wife. and dying left no seed. 21 And the second took her, and died, neither left he any seed: and the third likewise. 22 And the seven had her, and left no seed: last of all the woman died also.²³In the resurrection therefore, when they shall rise, whose wife shall she be of them? for the seven had her to wife.²⁴And Iesus answering said unto them, Do ye not therefore err, because ye know not the scriptures, neither the power of God?²⁵For when they shall rise from the dead, they neither marry, nor are given in marriage; but are as the angels which are in heaven. ²⁶ And as touching the dead, that they rise: have ye not read in the book of

¹⁸و صدّوقیان که منکر قیامت هستند نزد وی آمده، از او سؤال نموده، گفتند:¹⁹ای استاد، موسی به ما نوشت که هرگاه برادر کسی بمیرد و زنی بازگذاشته، اولادی نداشته باشد، برادرش زن او را بگیرد تا از بهر برادر خود نسلی پیدا نماید.²⁰یس هفت برادر بودند که نخستین، زنی گرفته، بمرد و اولادی نگذاشت.²¹یس ثانی او را گرفته، هم بیاولاد فوت شد و همچنین سومی.22تـا آنکـه آن هفـت او را گرفتنـد و اولادی نگذاشتند و بعد از همه، زن فوت شد. 23 پس در قیامت چون برخیزند، زن کدام یک از ایشان خواهد بود از آنجهت کے هے هے هفت، او را بے زنبی گرفتہ بودند؟24عیسی در جواب ایشان گفت: آیا گمراه نیستید از آنرو که کتب و قوت خدا را نمیدانید؟²⁵زیرا هنگامی که از مُردگان برخیزند، نه نکاح میکنند و نه منکوحه میگردند، بلکه مانند فرشتگان در آسمان میباشنـد.²⁶امّا در باب مُردگـان کـه برمیخیزنـد، در کتاب موسی در ذکر بوته نخواندهاید چگونه خدا او را خطاب کرده، گفت که: منم خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب. 27 و او خدای مردگان نیست بلکه خدای زندگان است. پس شما بسیار گمراه

حكم اعظم

²⁸و یکی از کاتبان، چون مباحثه ایشان راشنیده، دید که ایشان را جواب نیکو داد، پیش آمده: از او پرسید که اوّل همهٔ احکام کدام است؟²⁹عیسی او را جواب داد که: اوّل همهٔ احکام این است که: بشنو ای اسرائیل، خداوند خدای ما خداوند واحد است. 30 و خداوند خدای خود را به تمامی دل و تمامی جان و تمامی خاطر و تمامی قوّت خود محبّت نما. که اوّل از احکام این است.³¹و دوّم مثل اوّل است که: همسایهٔ خود را چون نَفْس خود محبّت نما. بزرگتر از این دُو، حکمی نیست.32کاتب وی را گفت: آفرین، ای استاد، نیکو گفتی. زیرا خـدا واحـد اسـت و سـوای او دیگـری نیست، و او را به تمامی دل و تمامی فهم و تمامی نَفْس و تمامی قوّت محبّت نمودن و همسایهٔ خود را مثل خود محبّت نمودن، از همهٔ قربانیهای سوختنی و هدایا افضل است.³⁴چون عیسی بدید که عاقلانه جواب داد، به وی گفت: از ملکوت خدا دور نیستی. و بعد از آن، هیچکس جرأت نکرد که از او سؤالی کند.

داود و مسیح

³⁵و هنگامی که عیسی در معبد تعلیم میداد، متوجه شده، گفت: چگونه کاتبان میگویند که مسیح پسر داود است؟ ³⁶و حال آنکه خود داود در روحالقدس میگوید که: خداوند به خداوند من گفت: برطرف راست من بنشین تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم. ³⁷خود داود او را خداوند میخواند؛ پس چگونه او را پسر میباشد؟ و عوّامالّناس کلام او را بهخشنودی

هشدار عيسي عليه معلّمين شريعت

³⁸پس در تعلیم خود گفت: از کاتبان احتیاط کنید که خرامیدن در لباس دراز و تعظیمهای در بازارها⁹⁶و کرسیهای اوّل در کنایس و جایهای صدر در ضیافتها را دوست میدارند.⁴⁰اینان که خانههای بیوهزنان را میبلعند و نماز را به ریا طول میدهند، عقوبت شدیدتر خواهند یافت.

⁴و عیسی در مقابل بیت المال نشسته، نظاره می کرد که مردم به چه وضع پول به بیت المال می اندازند؛ و بسیاری از دولتمندان، بسیار می انداختند. ⁴آنگاه بیوه زنیی فقیر آمده، دو فَلس که یک ربع باشد انداخت. ⁴پس شاگردان خود را پیش خوانده، به ایشان گفت: هرآینه به شما می گویم، این بیوه زن مسکین از همهٔ آنانی که در خزانه انداختند، بیشتر داد. ⁴⁴زیرا که همهٔ ایشان از زیادتی خود دادند، لیکن این زن از حاجتمندی خود، آنچه داشت انداخت، یعنی تمام معیشت خود را.

Moses, how in the bush God spake unto him, saying, I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob?²⁷He is not the God of the dead, but the God of the living: ye therefore do greatly err. ²⁸ And one of the scribes came, and having heard them reasoning together, and perceiving that he had answered them well, asked him, Which is the first commandment of all?²⁹And Jesus answered him, The first of all the commandments is, Hear, O Israel; The Lord our God is one Lord: ³⁰And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind, and with all thy strength: this is the first commandment. 31 And the second is like, namely this, Thou shalt love thy neighbour as thyself. There is none other commandment greater than these. 32 And the scribe said unto him, Well, Master, thou hast said the truth: for there is one God; and there is none other but he: 33 And to love him with all the heart, and with all the understanding, and with all the soul, and with all the strength, and to love his neighbour as himself, is more than all whole burnt offerings and sacrifices. ³⁴And when Jesus saw that he answered discreetly, he said unto him, Thou art not far from the kingdom of God. And no man after that durst ask him any question. 35 And Jesus answered and said, while he taught in the temple, How say the scribes that Christ is the Son of David? For David himself said by the Holy Ghost, The Lord said to my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy footstool.³⁷David therefore himself calleth

Mark 12

him Lord; and whence is he then his son? And the common people heard him gladly. 38 And he said unto them in his doctrine, Beware of the scribes, which love to go in long clothing, and love salutations in the marketplaces, ³⁹ And the chief seats in the synagogues, and the uppermost rooms at feasts: 40 Which devour widows' houses, and for a pretence make long prayers: these shall receive greater damnation. 41 And Iesus sat over against the treasury, and beheld how the people cast money into the treasury: and many that were rich cast in much. 42 And there came a certain poor widow, and she threw in two mites, which make a farthing. 43 And he called unto him his disciples, and saith unto them, Verily I say unto you, That this poor widow hath cast more in, than all they which have cast into the treasury: 44 For all they did cast in of their abundance; but she of her want did cast in all that she had, even all her living.